

హరే కృష్ణ హరే కృష్ణ కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే !
హరే రామ హరే రామ రామ రామ హరే హరే !!

రెండవ అధ్యాయము

సాంఖ్య యోగము (గీత సారము)

సారాంశము: కర్తవ్య విమూఢుడైన అర్జునుని కృష్ణుడు మందలించాడు. మమకారము అనే దోషము కారణముగా నా కర్తవ్యం విషయములో మోహము చెంది శాంతిని కోల్పోయాను. నీకు శిష్యుడను మరియు శరణాగతుడను. ఏది శేయస్కరమో దయచేసి నాకు ఉపదేశించుము అని కృష్ణుని అర్జునుడు అడుగుతాడు. తరువాత కృష్ణుడు అర్జునునికి ఆత్మ తత్వాన్ని బోధించాడు. తానే చంపేవాడినన్న భ్రమ వద్దని తెలిపాడు. ఇది గీతలోని తత్వం విశదపరచిన ప్రధానాధ్యాయం. దీనిని సంక్షిప్త గీత (గీత సారము) అని కూడా అంటారు. శరీరానికి, ఆత్మకు ఉన్న భేదాన్ని మరియు ఆత్మ శాశ్వతమని, దానికి మరణం లేదని, దేహధారి దేహంలో బాల్యము నుండి యౌవనానికి, దాని నుండి, ముసలితనానికి, క్రమముగా ఎలా సాగిపోతుందో, అదేవిధముగా మరణ సమయంలో, జీవాత్మ మరియు దేహము లోనికి ప్రవేశిస్తుంది. దానికి శీతోష్ణ, సుఖదుఃఖాల వంటి ద్వంద్వాలు లేవు. ఇంద్రియ విషయ సంపర్కం వలన ద్వంద్వానుభవాలు కలుగుతుంటాయి. సుఖ దుఃఖాలు, లాభనష్టాలు, జయాపజయాలు వంటి ద్వంద్వ విషయాలపట్ల సమబుద్ధిని కలిగి ఫలాపేక్ష రహితంగా కర్మలు చేయాలి. సుఖము పట్ల అనురాగము, దుఃఖము పట్ల ఉద్విగ్నము లేకుండా కర్మలు చేసేవాడు, ఇంద్రియాలను వశంలో ఉంచుకునేవాడు, అహంకార మమకారములు వీడి, బుద్ధిని ఆత్మయందే లగ్నము చేసినవాడు స్థితప్రజ్ఞుడు. శరీరము అశాశ్వతము, దానిని తెలుసుకున్న దేహధారి (ఆత్మ) శాశ్వతము. దీనిని క్షుణ్ణంగా తెలుసుకున్న వ్యక్తి జననమరణ చక్రం నుండి విముక్తి పొంది, శాశ్వత ధామానికి చేరుకుంటాడు అని కృష్ణుడు చెబుతున్నాడు.